

Crònica de París.HOSTILITAT INTERNACIONAL CONTRA EL REGIM DE FRANCO
=====

París, gener 1948.- Continuant amb la seva terapèutica de donar-se bales d'oxigen per a mantenir la il·lusió d'un trencament de la seva asfixia econòmica, el règim franquista segueix somniant crèdits nord-americans. Per ara i tant, però, la realitat no s'adiu amb els seus desigs. Un portantveu del Departament d'Estat dels EE. UU., acaba de declarar en una conferència de Premsa que, CONTRARIAMENT AL QUE ES DIU A ESPANYA, NO HA ESTAT CONCEDIT CAP EMPRESTIT AL GOVERN DE FRANCO. UNA TAL COSA, PODRIA ESSER FACILITADA PER LA BANCA D'IMPORTACIÓ I EXPORTACIÓ, PERÒ, AQUESTA, NO HA FET RES EN AQUEST SENTIT. El mateix portantveu ha afegit que les assertions franquistes tendeixen a fer creure als espanyols que els EE. UU. desitgen que Franco segueixi endogalant el poble espanyol. EIS EE. UU. -afegeix-, NO CONCEDEIXEN CAP CREDIT AL GOVERN FRANQUISTA. La posició entorn de Franco continua inalterable i es manté la Declaració del 4 de març del 1946 per la qual es desitja que "els espanyols es puguin donar, lliurement, un Govern democràtic".

En comentar aquestes declaracions els periodistes americans indiquen que són forçades per la incrementació que prén en l'opinió pública americana la simpatia per l'oposició anti-franquista. A aquest respecte, s'atribueix una gran importància al pla que per a una política exterior progressista acaba de fer pública la molt arrelada "Americans Democratic Action". En el pla, hi figura l'aplicació del Pla Marshall i es preconitza una política de sancions econòmiques contra el règim actual espanyol. Es destaquen d'entre els signants del referit pla, figures tan rellevants com la Sra. Vidua Roosevelt, Summer Welles (ex-subsecretari d'Estat), Paul Porter (ex-ministre), Archibald Maileish (ex-vice-secretari d'Estat) i Heribert Lehman (ex-director de la U. N. R. A.).

Per la seva banda, el diari pro-franquista "La Libre Belgique" creu saber que ens els medis americans de Madrid es dona per possible l'obtenció, sinó d'un crèdit al Govern, a determinats elements financers del règim i per mediació de la Banca Morgan. Les raons estratègiques -diu el diari pro-franquista- poden més que les polítiques. I malgrat la viva oposició dels espanyols, diu que els americans reclamen una desvalorització molt substancial de la pesseta en relació amb el dòlar.

L'amistat de Perón i Franco no significa la simpatia del poble argentí, ni molt menys. L'anti-franquisme, allà, és tan viu que adhuc afecta les esferes oficials. És digne de remarcar que el delegat argentí, Dr. Arce, va declarar a la O.N.U.: "Defiendo las glórias de España, pero no el régimen que actualmente gobierna en España". La Premsa argentina -sense escloure'n la peronista- destaca aquelles manifestacions.

Per la seva banda, el poeta argentí Alfredo R. Bufano, que ha retornat d'Espanya, després de celebrar-hi tres exposicions de llibres i de donar-hi importants conferències, ha declarat que molts hispanistes argentins condecorats pels franquistes no "poseen en la Argentina el menor asomo de reconocimiento por su obra intelectual" i son, además, ilustres desconocidos. Coma

detalle sugerente y risible, agregaré que existe, ya, el personaje señalado para ocupar el cargo de vice-rey..."

Mac-Mahon; el conegut periodista catòlic expulsat d'Espanya, acaba de manifestar que una alta dignitat de la Secretaria d'Etat del Vaticà, en resposta a la seva pregunta sobre la creença, a Espanya, que l'al·locució papal del Nadal del 1946 no feia referència al franquisme, digué que la Carta es referia a tots els règims totalitaris.

Pel contingut d'aquesta crònica, a la qual anem a posar punt, els nostres llegidors podran tenir esment de quin és l'estat d'ànim dels ciutadans d'aquelles terres a on la democràcia no s'ha vist eclipsada per cap mal astre dels que guien el camí de les dictadures feixistes. I encara que, de moment, no s'hagi extirpat del tot l'esperit anti-liberal dels despotès que dominaven Alemanya i Itàlia, estem segurs de veure aixafat, ben aviat, el règim totalitari i inquisitorial que, amb el "caudillo" Franco al capdamunt, s'ha apoderat de tot l'àmbit de l'Estat espanyol, cometent atrocitats de tots els ordres per tal de tenir subjugats els elements que, en un règim de plena llibertat, han de tenir dret a gaudir-la i respectar-la i, ensems, fer-la respectar.

====

UNA ABRIVADA DEL SENTIMENT CATALÀ

Amb motiu de les passades festes de Nadal, Cap-d'any i Reis, per al nostre us particular, hem fet una mena d'enquesta que volem posar en coneixement dels nostres amics llegidors.

Ja, en la mateixa època, a l'any 1946, varem fer el mateix. El que és que, aleshores, va donar-nos un resultat negatiu. Es tractava, doncs, del següent: de saber com es manifestava el sentiment català del nostre poble, en l'ocasió de les festivitats esmentades.

Així, per exemple, a finals de l'any 1946, quasi no es van adquirir llibres catalans ni va manifestar-se el sentiment catalanesco de la gent nostra en el moment tendriolament íntim en que els infants -o bé els adults en representació d'aquells- adressen lletres als Reis. Podem parlar d'aquesta manera, perquè la nostra enquesta va donar-nos un deplorable resultat. Per contra, aquest darrer any, el 1947, el resultat ha estat ben falguer. Mireu, sinó:

Diversos elements responsables de les principals llibreries de la ciutat, interrogats respecte el cas que ens interessava, ens han donat, tots, la impressió que, estampada en números rodons, ens permet de dir que el 53 per cent dels llibres venuts en les passades diades han estat dels escrits en llengua catalana.

Respecte les lletres que s'acostumen a dipositar a les bústies de les cases venedores de joguines, al revés del que va succeir l'any 1946, en que les lletres de Reis redactades en català eren, escassament, un 4 per cent, les de l'any que suara ve de transcorre, han arribat a un 47 per cent. Aquestes dades són autènticament verídiques i donades, repetim, per elements que ostenten una responsabilitat de direcció en cases importants dels diferents rams dedicats a la venda d'articles i objectes propis per a presents de les diades passades.

A més, ultra el que diem, volem considerar, també, com un significatiu

exponent de la nostra sentimentalitat, el que ha succeït amb la publicació del bloc-calendari que, en català, han volgut deixar editar a un cert element el nom del qual no tenim cap interès en estampar, però això, si a dir que el gros tiratge de l'edició, malgrat tot, s'ha exhaurit completament en molts pocs dies d'estar a la venda.

I, apartant-nos de l'aspecte editorial, ens plau divulgar el que varem observar en una barraca de fira, instal·lada en una de les més conegudes vies ciutadanes: la inscripció, indicadora del que s'hi venia, pintada decorativament i feta en català correctíssim. A més, amb satisfacció i, a dir veritat, amb sorpresa, havem contemplat en els cristalls de l'aparador d'una merceria de l'Eixample, l'exhibició d'un retol, fet amb acurada cal·ligrafia manuscrita, en el qual, textualment, s'hi llegia: "Manca aprendre mercer".

I bé; què vol dir, doncs, el que deixem consignat? Quines deduccions se'n poden treure? Segons el nostre entendre i parer, això, vol dir que el sentiment català del nostre poble no ha mort, sinó que, ben al contrari, ha experimentat una abrivada que, anant-la intensificant, ens portarà, novament, a fer patent l'afirmació de la catalanitat nostra.

Ja sabem que, adhuc, algú, podrà replicar que tot el que ara es fa és purament esporàdic i que, per tant, quan les "jerarquies" i "autoridades" se n'adonguin i vulguin, tot s'acabarà en sec. D'una manera absoluta, tampoc, potser, no fariem la contra a aquesta objecció, però també podríem afegir que, fins a cert punt, les arbitrarietats es poden negligir i despreciar, car si bé és innegable que en un règim de violències i desafers com el que patim tot pot reprimir-se d'una manera dràstica, el culte i la devoció pel sentiment de les nostres coses pot mantenir-se tens, sempre, perquè és una afirmació positiva de l'esperit, de les afeccions íntimes, de la nostra vida... Perquè les afeccions de cada un, costa molt d'atacar-les quan els que n'han de rebre els embats posseeixen l'interès i la fortitud que encomanen el saber-se i sentir-se amos dels propis sentiments i les pròpies conviccions.

De la força coactiva de l'Estat -i més quan se tracta d'un Estat democràtic i de la naturalesa del que venim patint- és difícil sostreure's-en, però perquè l'Estat se'n pugui sortir bé cal que operi damunt col·lectivitats que no posseixin cap mena de voluntat. Enrobustim la nostra i quedarem frustrada l'acció anul·ladora dels atributs nacionals del nostre poble.

§-§-§-§-§-§-§-§-§-§

Que consti que no ho diem nosaltres!

LA VEU D'UN ORGANISME OFICIAL CONTRA LA POLÍTICA INTERVENционISTA DE L'ESTAT

L'organisme oficial al qual ens referim, és el "Colegio oficial de Agentes Comerciales", de Barcelona, i el que anem a publicar és un extracte de l'escript que l'esmentat "Colegio" va presentar, per tal que fos estudiat i pres en consideració, a la reunió de presidents de "Colegios de Agentes de Comercio de España", celebrat, fa poques setmanes, a Madrid. L'extracte que publiquem a continuació, va principalment encaminat a la defensa de drets professionals o d'estament, però com que en el referit escript hi ha conceptes que afecten, en general, la vida econòmica, individual i col·lectiva, dels ciutadans de l'Estat, puix que palesen la discri-

pància que existeix amb les orientacions que, sense dret a la lliure discussió, el franco-falangisme ens imposa a tots, considerem que té un interès general i passem, per tant, a publicar-ne els següents fragments:

"Son evidentes, y al Colegio de Barcelona le constan positivamente, las constantes y decididas gestiones realizadas por la junta central cerca de la Comisaría General de Abastecimientos y Transportes para resolver la angustiosísima situación de los Agentes Comerciales que median en las operaciones cuyo control está totalmente a cargo de dicha Comisaría General.

Pero, aparte del ningún resultado positivo obtenido de dicha Comisaría General de Abastecimientos y Transportes (pese a las muchas promesas efectuadas y a las esperanzas que teníamos todas puestas en la buena voluntad para resolver la cuestión que decían y dicen tener los titulares de dicho Organismo oficial), la situación ha ido empeorando cada día en mayores proporciones y en la actualidad no son ya solamente los Agentes Comerciales cuyas actividades dependen de las órdenes emanadas de aquella Comisaría General los que se hallan en situación precaria e insostenible, sino que el mal va extendiéndose cada día más y son la mayor parte de los colegiados, dedíquense a la actividad que se dediquen, los que no pueden seguir ejerciendo dignamente, sin soslayar las leyes establecidas, su antigua profesión de Agentes Comerciales.

Y lo más triste de la situación actual es que ni tan siquiera pueden acogerse a lo que alguna persona, en el desempeño de un cargo oficial, ha dicho de un modo harto imprudente de que "si no pueden atender a su subsistencia con el ejercicio de la profesión de Agente Comercial, cambien de oficio o profesión". Ni a esta solución, tan faltada de espíritu de equidad pueden acogerse, decimos, ya que si un Agente Comercial quiere establecerse actualmente como industrial, no le será concedida autorización para una nueva industria; si quiere establecerse como comerciante, le pasará otro tanto; no tiene preparación para dedicarse a un oficio manual y tendrá que contentarse en definitiva a buscar, si lo halla, un empleo de peón en cualquier oficio.

Tengan todos la seguridad de que si al Agente Comercial se le encargara de intervenir en la recepción y distribución de la mayor parte de los artículos de primera necesidad, no se daría el caso vergonzoso que se ha dado con mucha frecuencia en Barcelona (y suponemos que esta ciudad no será una excepción en España) de que los consumidores han debido rechazar las habichuelas y demás legumbres secas de racionamiento por estar totalmente apolilladas e incomedibles, patatas completamente podridas, bacalao en idénticas condiciones y otra infinidad de anomalías atentatorias, todas ellas, a la salud pública.

Después de siete años en que los Colegios se han visto constantemente asediados por las lamentaciones y razonadas quejas, verbales y escritas, de sus asociados; que los Colegios se han dirigido, durante ese largo período de tiempo, a la Junta Central a fin de que interpusiera todo su valimiento en defensa de los justos y vitales derechos de los Agentes Comerciales y que la Junta Central ha actuado constante y decididamente; como así ciertamente lo ha hecho, cerca de la Comisaría General de Abastecimientos y Transportes, obteniendo de ella o la más absoluta indiferencia o únicamente promesas... promesas... y nada más que promesas, nos preguntamos ¿no se considera ya llegado el momento de variar de camino?, ¿es que nadie podrá tachar de impacientes a los Agentes Comerciales si, después de siete años de privaciones y de lamentaciones continuas, se consideran totalmente defraudados con relación a los que les han alimentado únicamente con promesas?."

ANIVERSARI DE LA MORT D'ARANA-GOIRI

S'ha escaigut en els darrers dies del passat desembre del 1947 el 44 aniversari de la mort del gran patriota basc, fundador del partit nacionalista del país germà. Sabí Arana-Goiri, morí als 38 anys a conseqüència d'una malaltia contreta en el transcurs del seu captiveri. Havia estat empresonat per haver volgut enviar el següent telegrama al president americà Teodor Roosevelt:

"EN NOM DEL PARTIT NACIONALISTA BASC US FELICITO PER CONCEDIR LA INDEPENDENCIA A CUBA. ELS VOSTRES ESTATS DONEN UN EXEMPLE DE LLIBERTAT I JUSTICIA. SI AIXO A EUROPA FOS IMITAT, LA NACIO BASCA, EL POBLE MES ANTIC QUE EN EL TRANSCURS DE SEGLES FRUI DE LA LLIBERTAT REGINT-SE PER UNA CONSTITUCIO QUE HA MERESCUT ELOGIS DEYS ESTATS UNITS, LA NACIO BASCA FORA LLIBRE".

Quan a favor del seu alliberament, el parlament espanyol, va aixecar-se la veu d'un Diputat que no era nacionalista, però, sí, basc, el senyor Picavea, el polític espanyol Segismundo Moret, va pronunciar aquestes paraules: "La tranquilidad del país bien vale la vida de un hombre".

La justícia de la causa i l'eloqüència amb que va defensar-la l'amicament advocat navarres senyor Daniel de Irujo -pare del que després ha estat Ministre de la República i gran amic de Catalunya, Manuel de Irujo- va motivar que el gran buscar fos absolt. Encara s'arriba a temps per a donar-li la llibertat; per a salvar-li la vida, no. El lluitador basc, moria divuit dies més tard d'haver aconseguït el seu alliberament...

Avui, però, es pot dir que encara que el patriota basc Sabí Arana-Goiri morís, la seva obra ha tingut fidels i esforçats continuadors. Al davant de tots, com a compendi de les altes qualitats i grans virtuds del poble germà, els catalans hem de posar-hi la rellevant figura del President Aguirre, exemple d'enteresa i integritat idealista.

& & & & & & & &

Contra les activitats dels agents de Franco

SON PERSEGUITS A TOT ARREU--A FRANÇA, SERA JUTJAT EL QUE VA DETENIR
AL PRESIDENT COMPANYS

L'espionatge franquista, a França, sembla que passa una mala tongada. S'ha procedit a la detenció d'un funcionari del Consolat de Goulouse, i, també, a la de dos agents falangistes espanyols els quals retornaven d'Andorra.

A més, tenim notícies que el president del Tribunal del Sena (parís) ha dictat una ordre contra un subjecte anomenat pedro Urraca i una dona que sembla ésser la seva muller, per a que siguin jutjats, dins l'actual mes de gener, acusats de col.laborar amb els alemanys en el temps de l'ocupació francesa.

El tal Urraca, és un individu que feia de policia al servei de l'ambaixada espanyola de la capital francesa. És, ell, qui va detenir a Lluís Companys i, per tant, és, ell, el causant directe de l'assassinat perpetrat en la persona del president de la generalitat de Catalunya. Aquest cognom de Urraca, és fàcil de retenir per a tots els bons catalans, naxim tenint en compte que intervingué activament en les detencions de ventura

Gassol, Josep Garradellas, M. Portela Valladares, T. Bilbao, etc. etc., exculpats, tots, més tard, pel Tribunal d'Aixen-provence.

A Guatemala, també s'ha decretat l'expulsió d'un ex-secretari de legació i a Caracas la presència de l'agent comercial franquista, Francisco Barot Ferrer, el qual hi anava amb el fi d'obtenir petroli, ha causat una gran indignació al país. La premsa en protesta i proclama la indesitjabilitat de l'esmentat agent franquista. Aquest, ha rebut els periodistes i, davant l'escomesa, els ha declarat que creia que "en Espanya va a produir-se, muy pronto, un cambio político... No sé, exactamente, el alcance de este cambio. Mucha gente en España vería con agrado una variación en la política del país".

Un membre del Govern veneçolà, ha observat que els agents de Franco que vulguin circular pel país, només ho podran fer emprant el teu vergonyant i, per a ells, vergonyós, de prometre una liquidació total del règim franco-falangista.

LA REPRESSION DEL GOVERN FRANQUISTA

=====

Segons una nota oficial publicada per la premsa espanyola, el nombre total de detinguts polítics ascendeix, actualment, a 39.000. La veritat és, però, per dades autèntiques que es posseeixen, que el nombre aproximat d'emprésosats per causes polítiques arriba a la xifra de 100.000.

Ara, darrerament, malgrat l'interès que per a evitar-ho s'havien pres els representants de les delegacions britànica i nord-americana, el Sant Pare, Bèlgica i una infinitat d'entitats culturals de diversos indrets del món, han estat executats els anti-franquistes Agustín Zorua Sánchez i Lucas Nuño Baso.

Havien estat condemnats a mort, juntament amb altres, en un Consell de Guerra que tingué lloc a Ocaña el passat 19 de desembre.

En conèixer la nova de l'execució, la Cambra francesa, per unanimitat, n'ha protestat. També en diversos països de règim democràtic s'ha exterioritzat, novament, la repulsa contra el règim dictatorial espanyol.

També a Bilbao s'han practicat un regular nombre de detencions amb motiu d'haver aparegut, el 21 de desembre darrer, durant la celebració del partit de futbol de la primera divisió de Lliga, entre els equips de l'Atlètic de Bilbao i el Barcelona, al Camp de Sant Mamés, dues banderes: una catalana i l'altra basca. L'aparició va tenir lloc en el primer temps del partit al centre del terrat de la tribuna. El camp estava ple a vessar, puix que es calcula que hi havia uns 30.000 espectadors. Les banderes es mantingueren desplegadas durant més d'un quart d'hora, fins que els serveis de la Policia franquista aconseguiren retirar-les després de moltes dificultats. El públic va acollir amb forts i nodrits aplaudiments aquell acte d'audàcia dels elements de la resistència basca.

La Policia Armada, sorpresa i furiosa per l'incident, va donar diverses càrregues, les quals ocasionaren ferides a diverses persones. També, a primeres hores de la nit, es va procedir a la detenció de diferents persones fitxades com a nacionalistes i, per tant, anti-franquistes. Entre aquestes detencions hi ha les de Agustín Martínez Andiaga, Gasimiro Bilbao, Antonio Ajuria i quatre persones més, totes les quals han estat

arbitrariament destacades a diversos indrets d'Espanya.

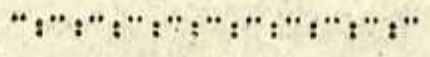
Per les referències que en tenim, és probable que el nombre de detinguts hagi augmentat, car sempre que esdevenen fets patrocinats per la resistència basca hi ha un grup de persones, ja catalogades estrictament a la Direcció de Policia, que són empresonades malgrat no hagin pres part en el fet que origina aquelles detencions.

NOTA POLITICA
.....

En els medis polítics, generalment ben informats, es relaciona l'anada a Londres del Duc d'Alba i de Joan Ventosa i Calvell, amb l'oferiment fet pel "caudillo" franco als monàrquics espanyols de restaurar la dinastia borbònica, proclamant Rei d'Espanya a "Don Juan". Una part de monàrquics, segons sembla, no troba conforme el que es proposa tirar endavant l'actual dictador espanyol, puix que diuen -i són alguns els que creuen que tenen raó els que pensen així- que no és pas un joc massa net fer el traspàs condicionat de poders a la Monarquia en uns moments en que l'economia del país està en una pronunciada pendent de franco bancarrota. Els elements monàrquics que no veuen clar el joc actual del "caudillo", al·leguen que no es poden fer càrrec de la successió de l'actual estat de coses per trobar-se el país en plena desmoralització i haver-se comès, en l'ordre dels negocis iniciats, fomentats i emparats des del poder, coses de tan monstruosa magnitud que no hi ha manera d'avaluar i, molt menys, encara, de mantenir vigents.

Els dos personatges que ara han fet estada a Londres, sembla que, si hi hagués aplicació del Pla Marshall quan la situació hagués canviat, es veurien amb cor d'intentar la sortida de la mala situació a que el franco-falangisme ha abocat l'Estat espanyol.

CATALUNYA I LA SEGONA ASSEMBLEA GENERAL DE L'U.N.E.S.C.O.
.....

Acaba de celebrar-se a Mèxic la II Conferència de l'UNESCO, l'organització cultural de les Nacions Unides.

Catalunya ha fet sentir la seva veu presentant un memorandum sintesi de la nostra civilització i de la persecució de que actualment és objecte. Expressament autoritzats pel President de Catalunya signen aquesta declaració representants de la Fundació Ramon Llull, del P.E.N. Club català i de la Confederació d'Organitzacions Catalanes d'Amèrica,

A més, i per a estrónyer els llaços que ens uneixen als nostres amics francesos, Dalmau Costa oferí un banquet a la delegació francesa, en el decurs del qual regnà la major cordialitat i afecte. Hi assistiren el Rector de la Universitat de París, Mr. Jean Sarrailh; el director del Museu de l'Home i diputat, el Professor Paul Rivet; el Director general de Relacions Culturals del Govern Francès, Mr. Louis Joxe; el Director de l'Institut Francès de Mèxic, Professor Jean Camp, i els membres de la Delegació, Mrs. J. Desjardins, León Rollin etc. pels catalans hi assistiren, ultra Dalmau Costa, els senyors Lluís Nicolau d'Oliver, Miquel Santaló, Duran do-bon, Joan Macià, Joan Fontès, Manuel Fontanals i Ot. Hurtado.

El sopar transcorregué en un ambient de franco cordialitat. pels catalans, parlaren els senyors Nicolau d'Oliver i Duran d'Ocon i pels delegats francesos, els Professors Sarrailh i Rivet. Tant el Rector de la Universitat com el Director del Museu de l'Home, expressaren el seu afecte per Catalunya.

NOTES INFORMATIVES

=====

"Movimiento marítimo"-

Aquesta és una de les seccions que els diaris, ara, cuiden més. I ho fan, per tal de donar la impressió que arriben coses, moltes coses, de l'estranger. Però la veritat, que ells desvirtuen, és que no pot fer-se cas del que els diaris publiquen.

Ha arribat recentment al Moll de Barcelona el vaixell "Rosa", amb bandera belga, matrícula d'Anvers, el qual, en començar a descarregar, va veure's que portava Oli de "naní" (cacaot) semi-refinat i s'eu. Tot, anava consignat al Ministeri d'Agricultura espanyol i constava com a remitent la "Indústria Argentina". Portava, 40 camions "piat" i uns altres 10 camions de la marca "Ford".

Un cop en terra tot el que queda descrit, es va començar a carregar el que el mateix vaixell s'havia d'endur, que és tot següent: Oli pur d'olives de les cases Maestrooni, S.A., "Olivayera peninsular" i "Aceitera del Mediterráneo", domiciliades a Màlaga i fundades, ara de poc, d'acord amb les circumstàncies i influències polítiques del moment.

Es de suposar que, sense voler-ne saber més detalls, entre la càrrega i la descarrega hi ha una operació, operació inconfessable, de les que estan a l'ordre del dia. I ens ho fa suposar, el fet d'haver llegit a la infame Premsa que es publica que el vapor "Rosa", amb bandera belga, matrícula d'Anvers, havia salpat de Barcelona amb 6 TONES D'ANÍS!.- S.I.G.

Una nova col·lecció de llibres catalans.-

Sota la direcció de Ferran Guaynones, les "Editions Universelles", de Paris, anuncien la publicació d'una col·lecció d'obres escrites en llengua catalana. 3-6n originals de bon nombre d'escriptors de Catalunya que, avui, segut a l'actual règim espanyol, han de viure exiliats. La dita col·lecció serà denominada "Albor".

En el catàleg de presentació s'assenyala que, per primera vegada, una editorial estrangera publicarà obres en la nostra llengua i remarca la transcendència del fet en un moment en que la cultura catalana és objecte d'una aferrissada persecució.

La primera obra d'imminent aparició, és la que porta per títol "Picheliu, amic de Catalunya".

Entre d'altres autors, es publicaran obres de Josep Garnier, Ventura Gascol, Carles Pi i Sunyer, Miquel Martí i Pol, Aurora Bertrán, R. Tassis i Marçà, Marius Torres, J.M. Lladó i Figueras, Ambrosi Carrion, P. Mas Penosa, etc. etc. - S.I.G.

El Vaticà i la Regència.-

En els mitjans franquistes, ha produït una forta impressió la nova referent a que el Vaticà ha prohibit a les jerarquies eclesíastiques espanyoles, la participació en els actes encaminats -si és que, tal com sembla, se n'han desdit- a la proclamació de la Regència. La impressió ha estat més forta, encara, quan s'ha sabut que la Secretaria d'Estat del Vaticà havia comunicat al cardenal Pla i Daniel que no podia formar part de l'anomenat Consell de Regència, malgrat el dret d'accés que el text de la llei de successió franquista li reconeix.- O.P.E.

+ + + + +